

Dzieje szkoły

Wpisany przez Administrator

Piątek, 05 Czerwiec 2009 13:30 - Zmieniony Czwartek, 08 Marzec 2012 13:37

Szkoła w Zagórzcu - Historia

1 września 1954 r – pismem Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego powołano Szkołę Podstawową w Sanatorium, które rewalidowało dzieci po Heinego-Medina. Do początku lat 70-tych przebywało tu 2 300 dzieci po przebytej chorobie.

1. Pierwszym kierownikiem Szkoły był nie żyjący już pan KAZIMIERZ BATOR.

Grono początkowo liczyło 4 osoby. Byli to:

- Irena Lenarczyk
- Kazimierz Bator
- Franciszek Jarosz
- Andrzej Leszek Szcześniak

Nauczanie dzieci miało wówczas charakter przyłózkowy, indywidualny.

Kolejno funkcję kierownika pełnili:

2. Leszek Szcześniak
3. Frańciszej Jarosz
4. Anatol Pasteruk
5. Jan Wilk

W 1961 roku na krótko dyrektorem Sanatorium w Zagórzcu zostaje prof. Kazimierz Dąbrowski i od tej chwili Sanatorium staje się dwuprofilowe – zmienia też nazwę na Sanatorium Neuropsychiatrii Dziecięcej. Zwiększa się ilość pracowników pedagogicznych do 37 osób. Funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej w Zagórzcu pełni pani (6)Barbara Główka. Pracują tu między innymi:

Anatol Pasteruk – wieloletni działacz oświatowy i związkowy. Organizował szkolnictwo polskie na ziemiach zachodnich. Był wizytatorem Wydz. Oświaty w Otwocku oraz radcą prawnym ZNP.

Franciszek Jarosz – współorganizator szkoły w Zagórzcu, wieloletni kierownik i nauczyciel tej placówki, instruktor matematyki w ODN, wizytator Departamentu Szkolnictwa Specjalnego Ministerstwa Oświaty Wychowania.

Andrzej Leszek Szcześniak - kierownik i nauczyciel szkoły w Zagórzcu, kierownik Ogniska Metodyki Historii POM w Otwocku, kierownik Szkoły Podstawowej w Starej Miłośnie, adiunkt Instytutu Programów i Podręczników Ministerstwa Oświaty i Wychowania, doktor nauk humanistycznych.

W latach 1954 – 1969 przebywało w Zagórzcu 2300 dzieci po przebytej chorobie Heinego – Medina. W drugiej połowie lat 60-tych, dzięki masowym szczepieniom niemowląt liczba zachorowań na tę chorobę wyraźnie spadła. Wykorzystując bazę i kadrę zagórzcańską zorganizowano oddziały rehabilitacyjne dla dzieci z zaburzeniami narządu ruchu pochodzenia mózgowego oraz oddziały dziecięco-młodzieżowe dla pacjentów z nerwicami i reakcjami nerwicowymi.

Dzieje szkoły

Wpisany przez Administrator

Piątek, 05 Czerwiec 2009 13:30 - Zmieniony Czwartek, 08 Marzec 2012 13:37

W latach 70-tych dostosowując się do aktualnych potrzeb zorganizowano oddziały niosące pomoc młodocianym alkoholikom i narkomanom oraz oddziały dzienne dla dzieci w wieku przedszkolnym z mikrozaburzeniami ośrodkowego układu nerwowego, wymagające przed rozpoczęciem nauki usprawniania psychoruchowego.

Szkoła w Zagórzcu pełni w tym procesie bardzo istotną rolę. Wysoko wyspecjalizowana kadra pracuje z pacjentami przedszkola, Szkoły Podstawowej, Liceum Ogólnokształcącego i Liceum Ogólnokształcącego Wieczorowego (przekwalifikowanego z czasem na Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych) a nauczyciele – wychowawcy pracują z pacjentami w oddziałach leczniczych.

W 1972 r wszystkie Sanatoria Neuropsychiatrii Dziecięcej znajdujące się na terenie woj. warszawskiego w wyniku fuzji ośrodków w Garwolinie, Józefowie, Zagórzcu i Rybieniu weszły w skład Państwowego Zespołu Sanatoriów Neuropsychiatrii Dziecięcej, który w 1975 r został przemianowany na Stołeczny Zespół Neuropsychiatrycznej Opieki Zdrowotnej dla Dzieci i Młodzieży z siedzibą dyrekcji w Zagórzcu.

Kolejnymi Dyrektorami Szkół w Zagórzcu byli:

7. Zbigniew Twardowski
8. Bogdan Wójcicki
9. Edward Serwatko
10. Wiesław Czyżewski
11. Elżbieta Wejman
12. Magdalena Drewniak
13. Zbigniew Bugaj
14. Elżbieta Borzymek

Opracowała: Iwonka Jagodzińska

Obecnie funkcje dyrektora sprawuje Hanna Konnak-Mierzyńska. Kieruje 62 osobowym personelem oraz placówkami, w których skład wchodzi:

- Szkoła Podstawowa z dwoma oddziałami przedszkolnymi w Zagórzcu
- Gimnazjum w Zagórzcu
- Liceum Ogólnokształcące w Zagórzcu
- Zespół Wychowawczych Zajęć Pozalekcyjnych w oddziałach leczniczych.